

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 27

Мавзӯи нақд:
Шиноҳти Ислом
Манобеъи Ислом
Китоби Худованд

Нависандаи нақд:
Душмани Хуросонӣ (!)

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақл: Душмани Хуросонӣ (!)

Тарихи нақл: 29/04/2016

Мансури Ҳошими Хуросонӣ кофир ва малъун мӯътакид аст ки насх, тахсис ва таъмили Қуръон ба василаи суннат мумкин нест; Чароки шоъни суннат танҳо таъмили Қуръон аст, на насх, тахсис ва таъмили он, дар ҳоле ки ҳаддиқал тахсиси Қуръон ба василаи суннат борҳо анҷом шуда ва намунаи возеҳи он дар мавриди ояи <<السَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا>> аст ки ом аст ва ба василаи суннат ба қисмате аз дасти баъзе аз дуздҳо тахсис зада шудааст. Бо ин ҳисоб шакке нест ки тахсиси Қуръон ба василаи суннат мумкин аст ва воқеъ шудааст, ҳамон тавр ки таъмили он ба василаи суннат мумкин аст ва миёни тахсис ва таъмин фарке нест.

Носух ба нақли шумораи: 3

Тарихи носух ба нақл: 01/05/2016

Худованд шуморо хидоят кунад ва бибахшад. Лутфан ба нукоти зер таваҷҷуҳ фармойед:

Аввалан адами имкони насх, тахсис ва таъмили Қуръон ба василаи суннат, як ҳукми ақлӣ ба маънои мунофоти онҳо бо лутф, ҳикмат ва адолати Худованд аст; Зеро Қуръон насӣ мутавотир ва эъҷозомед аст ки ба иқтизои моҳияти мунҳасир ба фард худ қобилияти интишор дар ҷаҳонро дорад, вале суннат дар муқойиса бо он насӣ ғайри мутавотир ва ғайри эъҷозомед аст ки аз қобилияти камтаре барои интишор дар ҷаҳон бархурдор аст ва бо ин васф, насх, тахсис ва таъмили Қуръон ба василаи суннат, бар хилофи лутф, ҳикмат ва адолати Худованд аст ва ақлан имкон надорад ва ин гуноҳи ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло шумурда намешавад.

Сониян Худованд ки ҳолиқи ақл аст, аз насх, тахсис ва таъмили Қуръон ба василаи суннат, сухане ба миён наёварда ва шоъни суннатро танҳо таъмили Қуръон дониста ва фармудааст: ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (Наҳл/ 44); <<Ба Қуръонро ба сӯй ту нозил кардем то барои мардум чизе ки ба сӯяшон нозил шударо таъмин кунӣ ва бошад ки онон

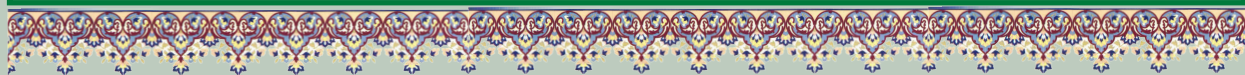

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

аз Парвардигорат ба ту ваҳй мешавад>> Ва фармудааст: ﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ﴾ (Зухруф/ 43); <<Пас ба чизе ки ба ту ваҳй шуд тамассук чӯй>> Ва ин ба маънои адами ҷавози насх, тахсис ва таъмими китоби Худованд барои Паёмбар аст ки ҳукми Худованд шумурда мешавад ва таъбан гуноҳи ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло нест.

Солисан ривоёти мутавотир ва машхуре аз Паёмбар ва аҳли байти Ё расидааст ки таъкид мекунам ҳар ривоёте ки бо китоби Худованд муҳолифат дорад, аз онон содир нашуда ва ботил аст, балки музаҳраф шумурда мешавад ва бояд ба паҳнаи девор зада шавад; Монанди ривояте ки мегӯяд: «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهَا تَكُونُ بَعْضُ رِوَاةٍ عَنِّي الْخَبِيثِ، فَأَعْرِضُوا حَدِيثَهُمْ» (Сунанул Доруқутнӣ, ҷ 4, с 134); <<Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам фармуд: Ҳароина пас аз ман ровиёни ҳадисе аз ман хоҳанд буд, пас ҳадиси ононро ба Қуръон арза кунед, пас ҳар чи бо Қуръон мувофиқ буд онро бигиред ва ҳар чи бо Қуръон мувофиқ набуд онро нагиред>> Ва ривояте ки мегӯяд: «صَعِدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَخَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: إِنَّ الْخَبِيثَ سَيَفْشُو عَنِّي فَمَا أَتَاكُمْ» (Байҳақӣ, Маърифатул сунан вал осор, ҷ 6, с 523); <<Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам бар минбар рафт ва мардумро мухотаб сохт ва фармуд: Ҳароина ҳадис аз ман шуъё хоҳад ёфт, пас ҳар чи аз ман ба шумо расид ки бо Қуръон мувофиқ буд, он аз ман аст ва ҳар чи аз ман ба шумо расид ки бо Қуръон муҳолиф буд, он аз ман нест>> Ва ривояте ки мегӯяд: «قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: سُبُلَتِ الْيَهُودُ عَنْ مُوسَى فَأَكْثَرُوا فِيهِ وَزَادُوا وَنَقَضُوا حَتَّى كَفَرُوا وَ سُبُلَتِ النَّصَارَى عَنْ عِيسَى فَأَكْثَرُوا فِيهِ وَ زَادُوا وَ نَقَضُوا حَتَّى كَفَرُوا وَ إِنَّهُ سَيَفْشُو عَنِّي أَحَادِيثُ فَمَا أَتَاكُمْ مِنْ حَدِيثٍ فَأَقْرَأُوا كِتَابَ اللَّهِ وَ اعْتَبِرُواهُ فَمَا وَفَّقَ كِتَابَ اللَّهِ» (Табаронӣ, Ал-Мӯъҷамул кабир, ҷ 12, с 244); <<Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам фармуд: Аз яҳудиён дар бораи Мӯсо пурсида шуд, пас дар бораи ӯ бисёр гуфтанд ва афзуданд ва костанд то инки кофир шуданд ва аз масеҳиён дар бораи Исо пурсида шуд, пас дар бораи ӯ бисёр гуфтанд ва афзуданд ва костанд то инки кофир шуданд ва ҳароина ба зудӣ аз ман низ аҳодисе ривоч хоҳад ёфт, пас ҳар чи аз ҳадиси ман ба шумо расид, китоби Худовандро бихонед ва баррасӣ кунед, пас ҳар чи бо китоби Худованд ҳамоҳанг буд, ман онро гуфтаам ва ҳар чи бо китоби Худованд ҳамоҳанг набуд, ман онро нагуфтаам>>

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

Ва ривояте ки мегӯяд: **«قال علي عليه السلام: إِنَّ عَلَى كُلِّ حَقٍّ حَقُّ حَقِيقَةٍ وَ عَلَى كُلِّ صَوَابٍ نُورٌ، فَمَا وَافَقَ كِتَابَ اللَّهِ فَخَذُّوا بِهِ وَ مَا خَالَفَتْ كِتَابَ اللَّهِ فَدَعُوهُ»** (Барқӣ, Ал-Маҳосин, ҷ 1, с 226; Кулайнӣ, Ал-Кофӣ, ҷ 1, с 69; Ибни Бобувей, Ал-Амолӣ, с 449); **<<Алӣ алайҳи салом фармуд: Ҳароина ҳар ҳаққеро ҳақиқате ва ҳар дурустеро нуре аст, пас ҳар чи бо китоби Худованд мувофиқ буд ба он аҳз кунед ва ҳар чи бо китоби Худованд муҳолиф буд онро воғузored>>** Ва ривояте ки мегӯяд: **«قال أبو عبد الله عليه السلام: مَا أَتَاكُمْ عَنْنا مِنْ حَدِيثٍ لَا يُصَدِّقُهُ كِتَابُ اللَّهِ فَهُوَ باطل»** (Барқӣ, Ал-Маҳосин, ҷ 1, с 221); **<<Абу Абдуллоҳ (Ҷаъфари Содик) алайҳи салом фармуд: Ҳар ҳадисе аз мо ба шумо расид ки китоби Худованд онро тасдиқ намекунад, он ботил аст>>** Ва ривояте ки мегӯяд: **«قال أبو عبد الله عليه السلام: كُلُّ حَدِيثٍ لَا يُوَافِقُ كِتَابَ اللَّهِ فَهُوَ زُخْرَف»** (Барқӣ, Ал-Маҳосин, ҷ 1, с 221; Кулайнӣ, Ал-Кофӣ, ҷ 1, с 69); **<<Абу Абдуллоҳ (Ҷаъфари Содик) алайҳи салом фармуд: Ҳар ҳадисе ки бо китоби Худованд мувофиқат надорад музахраф аст>>** Ва муҳолифат бо китоби Худованд –чунонки рӯшан шуд– ё бо нақзи кулӣ ҳукми он сурат мегирад ки насхи он аст ва ё бо нақзи ҷузъӣ ҳукми он сурат мегирад ки таҳсиси он аст ва ё бо афзудан бар ҳукми он сурат мегирад ки таъмими он аст ва мисдоқи дигаре барои муҳолифат бо он мутасаввир нест ва рӯшан аст ки агар насх, таҳсис ва таъмими Қуръон ба василаи суннат мумкин бошад, маъное барои ин ривоёти мутавотир ва машхур боқӣ намемонад; Чароки ҳар ривояти муҳолиф бо Қуръон, метавонад носих ё мухассис ё муъаммими он шумурда шавад ва бо ин васф, насх, таҳсис ва таъмими Қуръон ба василаи суннат, ба ҳукми суннат мумкин нест, ҳамон тавр ки ба ҳукми ақл ва Қуръон имкон надорад ва ин низ гуноҳи аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло шумурда намешавад.

Робиъан табиини китоби Худованд бо таҳсиси он яксон нест; Зеро таҳсис ба маънои хориҷ сохтани бархӣ афроди ом аз ҳукми ом аст ки бидуни онҳо аз афроди ом маълум аст, монанди хориҷ сохтани никоҳи доъими бо занони аҳли китоб аз ҳукми никоҳ бо онон дар ояи **﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾** (Моъида/ 5); **<<Ва заноне ки пеш аз шумо китоб дода шуданд (барои шумо ҳалоланд)>>**, бо таваҷҷуҳ ба инки никоҳи доъими бо онон қатъан аз масодиқи никоҳ бо онон аст ва бо ин васф, хориҷ сохтани он аз ҳукми никоҳ бо онон ба маънои таҳсис аст ва монанди хориҷ сохтани ғайри ҳубубот аз ҳукми таъоми аҳли китоб дар ояи **﴿وَطَعَامُ﴾**

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّلْ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَّلْ لَهُمْ﴾ (Моъида/ 5); <<Ва таъоми касоне ки китоб дода шуданд барои шумо ҳалол аст ва таъоми шумо барои онон ҳалол аст>>, бо таваҷҷуҳ ба инки таъоми онон монанди таъоми мусалмонон катъан ихтисосе ба ҳубубот надорад ва бо ин васф, хориҷ сохтани ғайри ҳубубот аз ҳукми таъоми онон ба маънои таҳсис аст, дар ҳоле ки таъйин ба маънои хориҷ сохтани бархӣ афроди маълуми ом аз ҳукми он нест, балки ба маънои муъаррифии афроди номаълуми ом аст, монанди муъаррифии афроди намоз ва закот дар ҳукми ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ (Бақара/ 43); <<Намозро барпо доред ва закотро бипардозед>>, бо таваҷҷуҳ ба инки аз ихтироъоти шаръи ҳастанд ва афроди онҳо маълум нестанд.

Аммо оё қатъ накардани дасти касе ки камтар аз ҳадди нисоб сирқат карда, таҳсиси Қуръон аст? Дар он ду вачҳ аст; Зеро аз як сӯ касе ки камтар аз ҳадди нисоб сирқат кардааст ақлан сориқ шумурда мешавад ва бо ин васф, хориҷ кардани он аз ҳукми ом таҳсис аст ки ба василаи суннат чори нест ва аз сӯи дигар чи басо касе ки камтар аз ҳадди нисоб сирқат кардааст урфан сориқ шумурда намешавад ва бо ин васф, хориҷ кардани он аз ҳукми ом таҳсис нест, балки таъйин аст ки ба василаи суннат ҷойиз аст; Тавзиҳ онки чи басо бардоштани чизҳои бисёр камарзиш бидуни изни молики онҳо, дар назари урф сирқат шумурда намешавад ва милоки мавзӯ дар ин қабил аҳкоми Қуръон, урф аст ва бо ин васф, ҳукми суннат дар бораи он барои зобитамад кардани урф дар таҳхиси мавзӯ аст ки ишколе надорад; Ҳамчунонки таъйини миқдори қатъ кардани дасти сориқ, таҳсиси Қуръон нест; Чароки қатъ кардани ҷаҳор ангушт аз дасти ӯ низ қатъ кардани дасти ӯ шумурда мешавад ки мувофиқ бо Қуръон аст; Бо таваҷҷуҳ ба инки Қуръон аз боби умум ба қатъ кардани ҳамаи дасти сориқ ҳукм накарда, бал аз боби итлоқ ба қатъ кардани дасти сориқ ҳукм кардааст ки бо қатъ кардани ҷаҳор ангушт аз он низ таҳаққуқ меёбад; Хусусан бо дар назар гирифтани оёти дигаре аз Қуръон ки бар рафъи усру ҳарач далолат доранд; Монанди ояе ки мефармояд: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ﴾ (Моъида/ 6); <<Худованд намехоҳад ки бар шумо тангной қарор диҳад>> Ва ояе ки мефармояд: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (Ҳаҷ/ 78); <<Ва бар шумо дар дин тангное қарор надод>> Ва ояе ки мефармояд: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (Бақара/ 185); <<Худованд барои шумо осонӣ

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

меҳоҳад ва барои шумо сахтӣ намеҳоҳад>>, дар ҳоле ки қатъ кардани ҳар ду дасти сориқ аз болои бозуҳои ӯ, тангно ва сахтии ошқоре маҳсуб мешавад ва бо ин васф, хориҷ кардани он аз ҳукми **﴿فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾** (Моъида/ 38); <<Дастонашонро қатъ кунед>> ҳатто агар аз боби таҳсис бошад мубтанӣ бар ҳамон оёт аст, на мубтанӣ бар суннат, то ҳадде ки агар суннате дар ин бора нарасида буд низ чи басо мумкин буд бар мабной ин оёт, ба қатъи микдоре аз дасти сориқ ки ӯро аз ибодат ва истинҷо боз намедорад басанда кард; Ҳамчунонки сойири шурути мӯътабар дар суннат барои қатъи дасти сориқ низ метавонд табиине барои ҳамин оёт бошад, на таҳсисе барои ояи ҳадди сирқат.

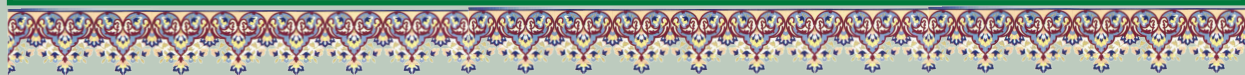
Хомисан қоъида дар ин боб он аст ки ҳаргоҳ суннате далолат бар таҳсиси ояе аз Қуръон дошта бошад, дар сурате ки ба рӯшанӣ мувофиқ бо ояе дигар аз Қуръон бошад, қобилияти ахзро дорад; Чароки дар ин сурат ахзи ба он, таҳсиси Қуръон ба василаи суннат шумурда намешавад, бал таҳсиси ояе аз Қуръон ба василаи ояи дигар аз он шумурда мешавад ки ҷойиз аст, вале дар сурате ки ба рӯшанӣ мувофиқ бо ояи дигар аз Қуръон набошад, қобили ахзро надорад; Ҷуз онки дар ин сурат, ҳаргоҳ мумкин бошад ҳамли бар қарохат ва истиҳбоб мешавад, монанди суннате ки ба наҳй аз никоҳи доъими бо занони аҳли китоб ё хӯрдан аз ғайри ҳубуботи онон мепардозад ва ҳамли бар қарохати ин ду мешавад. Бо ин васф, агар суннате ки далолат бар қатъи чаҳор ангуш аз дасти бархӣ сориқон дорад, ба маънои таҳсиси ояи **﴿فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾** (Моъида/ 38); <<Дастонашонро қатъ кунед>> бошад, дар сурате ки ба равише мувофиқ бо оёти дигаре аз Қуръон монанди **﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾** (Моъида/ 6); <<Худованд намеҳоҳад ки бар шумо тангное қарор диҳад>> Ва **﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾** (Бақар/ 185); <<Худованд барои шумо осонӣ меҳоҳад ва барои шумо сахтӣ намеҳоҳад>> бошад, қобилияти ахзро дорад ва дар сурате ки ба рӯшанӣ мувофиқ бо ин оёт набошад, қобилияти ахзро надорад; Ҷуз онки дар ин сурат, ҳаргоҳ мумкин бошад ҳамли бар истиҳбоб иктифо ба қатъи бо сифати мазкур мешавад ва ҳаргоҳ мумкин набошад, мавриди эъроз қарор мегирад ва дар ҳар сурат, бар ҷавози таҳсиси Қуръон ба суннат далолат намекунад; Чароки таҳсиси ояи **﴿فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾** (Моъида/ 38); <<Дастонашонро қатъ кунед>> ба василаи суннат, фаръи бар ҷавози

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

тахсиси Қуръон ба василаи суннат аст ва возеҳ аст ки фаръ наметавонад асли худро исбот кунад.

Аз инҷо доништа мешавад ки душмани шумо бо ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло, аз ҷаҳли шумо бархостааст; Чароки шумо аслан дидгоҳи ин олими мазлумро нафаҳмидаед ва ба дақоъик ва зароъифи сухани эшон пай набурдаед ва ба пуштивонаи маҳфузоти андак ва сатҳии худ ки ба ҳазорон ваҳм ва занн олуда аст, ба душманӣ бо касе рӯй овардаед ки аз шумо олимтар аст. Вонгаҳе бисёр ачиб аст ки шумо, ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоллоро ба сабаби дидгоҳи илмиаш дар бораи адами имкони насх, таҳсис ва таъмили Қуръон бо сунат, <<Лаън>> ва <<Такфир>> мекунед, дар ҳоле ки ҳеҷ кас дар ҳеҷ замон ва маконе муддаъӣ нашудааст ки доштани чунин дидгоҳе, куфр ва муқтазии лаън шумурда мешавад! Бо ин васф, оё шумо ва амсоли шумо аз Худованд наметарсед ва аз бандагонаш шарм намекунед ки ин олими бузургро ба сабаби барҳӣ дидгоҳҳои каломӣ ва фикҳиаш дар ҷаҳорҷӯби Ислом, мавриди анвоъи саббу лаън қарор медихед?! Дидгоҳҳое ки пайдост аз сатҳи саводи шумо бисёр болотар аст ва аслан чизе аз онҳо намефаҳмед! Возеҳ аст ки дар саросари китоби шарифи <<Бозгашт ба Ислом>> ва сойири гуфторҳо ва навишторҳои ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъолло, чизе ки муҷаввизӣ шаръӣ барои душманӣ бо эшон бошад ёфт намешавад; Чароки эшон мункири Худованд ё китоби Ў ё Паёмбари Ў ё халифаи Ў дар замин ё рӯзи қиёмат ё намоз ва закот ва рӯза ва ҳаҷ ва ҷиход ё сойири мабонӣ ва заруриёти Исломи нашуда; Ҳамчунонки иддаъои Рубубият ё Набувват ё Маҳдавият ё бобият накарда, балки ба сӯй ақлоният ва эътидоли Исломӣ ва барпо доштани кулли Ислом ва айнӣ он бидуни зиёдат ва нуқсон ва дурӣ аз ҷаҳлу тақлид ва аҳвоъи нафсониву дунёгарой ва таъассуба такаббӣ ва хурофагаорӣ фаро хондааст ва бо ин авсоф, маълум нест ки амсоли шумо, бо чи баҳонае метавонед –то ин андоза бепарво– аллами душманӣ бо эшон бичунбонед ва ба саббу лаъни эшон бипардозед! Агар баҳонаи шумо барои ин ҳама душманӣ, интиқоди илмӣ эшон аз вилояти мутлақаи фақиҳ аст, бисёри дигар аз олимони шумо низ дар ин бора бо эшон ҳамсухананд, дар ҳоле

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

ки шумо ононро саббу лаън намекунед ва агар бахонаи шумо барои ин ҳама душманӣ, даъвати эшон ба сӯй Маҳдӣ ва заминасонӣ барои зуҳури он ҳазрат аст, пас мунтазир бошед то Худованд бар шумо ҳукм фармояд; Чароки ӯ беҳтарини ҳукм кунандагон аст. Оре, шакке нест ки ин шарорат ва шақовати шумо нишон аз сукути ахлоқ ва арзишҳои Исломӣ дар кишвари шумо пас аз чаҳор даҳа вилояти мутлақаи фақиҳ аст; Зеро табиъӣ аст ки зери бутаи вилояти мутлақаи ғайри Худованд, ҷуз амсоли шумо парвариш пайдо намекунад ва натиҷаи сайтараи нозилтарин ва омиёнатарин кироъат аз ташаюъ бар сарзамини шумо, ҷуз пайдоиши мунҳарифоне монанди шумо нест ки аз ташаюъ танҳо саббу лаънашро омӯхтаанд!

Худованд шуморо ҳидоят кунад ва бибахшояд ки аз рӯй чаҳ дар баробари парчамдори Ислом дар рӯзгори кфр истодаед ва ба ҷойи ёрии ӯ бо мол ва ҷон, ба душманӣ бо ӯ рӯй овардаед, ҳар чанд бисёрӣ аз шумо қобили ҳидоят ва бахшиш нестед.

Дафтари хифз ва нашри осори
Мансури Ҳошимии Хӯросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хӯросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Давои нафси
бало

Саҳифаи фејсбук
сайти

Саҳифаи гуғлплус
сайти

Саҳифаи канал
телеграмм сайти